

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2204/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Pf.70/2023/51. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselő nélkül eljáró természetes személy indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, és abban kérte a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Pf.70/2023/51. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, a Székesfehérvári Járásbíróság 10.P.21.039/2021/125. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló jogvita lényege az alábbiak szerint foglalható össze. Az indítványozó (az alapügyben felperes), valamint az alperes édesanya házasságából egy gyermek született 2020 decemberében. Utóbb a házasság felbontása és járulékai iránt indult perben az elsőfokú bíróság a házasságot felbontotta (Székesfehérvári Járásbíróság 10.P.21.039/2021/125. számú ítélete), a gyermek felett a szülői felügyelet gyakorlására az alperest jogosította fel, továbbá szabályozta a felperes és a gyermek között a kapcsolattartást, valamint döntött a tartásdíjról. A járásbíróság egyúttal a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság által meghozott, 2.Pkf.601/2021/3. számú végzésében megváltoztatott, majd a járásbíróság 10.P.21.039/2021/83. számú végzésében módosított, 10.P.21.039/2021/28. számú ideiglenes intézkedést hatályon kívül helyezte (a végzés a szülői felügyelet és a kapcsolattartás körében tartalmazott rendelkezéseket).
- [3] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az indítványozó (felperes) terjesztett elő fellebbezést; ebben egyebek között kérte, hogy a bíróság a felperest jogosítsa fel a

szülői felügyelet gyakorlására. Másodlagos fellebbezési kérelmében az időszakos kapcsolattartásra vonatkozó ítéleti rendelkezés megváltoztatását kérte. A törvényszék az elsőfokú ítélet fellebbezett részét részben megváltoztatta, és szabályozta a felperesnek a gyermekkel való időszakos kapcsolattartását; a másodfokú bíróság ítélete rendelkezést tartalmazott a gyermektartásdíj hátralék körében is (Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Pf.70/2023/51. számú ítélete).

- [4] 1.2. Ezt követően nyújtotta be az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszát az indítványozó, amelyben a Törvényszék ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, a Járásbíróság ítéletére is kiterjedő hatállyal. Az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására kiegészített indítványában a VI. cikk (1) bekezdésének (magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jog), a XVI. cikk (1) és (2) bekezdéseinek (a gyermekek kiemelt védelméhez és a szülők gyermekük nevelésének és jogainak biztosításához való jog), a XXIV. cikk (1) bekezdésének (tisztességes hatósági eljáráshoz való jog), valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésének (tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog) sérelmét állította. Az alkotmányjogi panasz idézi az Alaptörvény XV. cikk (1)-(3) bekezdéseit is, további indokolás nélkül. Az eredeti indítvány az Alaptörvény 28. cikke kapcsán érvelést tartalmaz arról, hogy a bíróság az ügy alapjogi vonatkozásait nem ismerte fel, nem vizsgálta, a gyermek mindenképp felett álló érdekét és jogait figyelmen kívül hagyta; a bírói döntés ezért nem alkotmány-konform. Az indítvány idéz több alkotmánybírósági határozatot és az általános hatáskörű bíróság egyes döntéseit, továbbá a bizonyítás körében tartalmaz érvelést a konkrét bírói döntéseket illetően.
- [5] A panasz és a kiegészítése az Abtv. 29. §-a szerinti kérdést nem jelöli meg szövegszerűen. Évelése lényeges tartalma szerint a tisztességes eljáráshoz való alapjoga sérült azzal, hogy a jogkérdés és tényállás tisztázása a másodfokra maradt – ezáltal az esetleges hibák kijavítására rendelkezésre álló fellebbezési jogától megfosztották, hiszen, ha a jogkérdést és a tényállást az elsőfokú bíróság teljeskörűen megvizsgálja, akkora a másodfokú bíróságnak elég lett volna azokat javítani. Azt sérelmezi a másodfokú döntéssel kapcsolatban, hogy nincs jogorvoslat a tisztességtelen eljárás következtében. A panasz *contra legem* jogalkalmazás tilalmára hivatkozva azt is állítja, hogy a Törvényszék nem ad semmiféle, nemhogy érdemi magyarázatot arra, hogy az adott jogkérdésekben mi okból nem veszi figyelembe a jogi normát, és annak sem adja okát, hogy a precedensképes kúriai határozatokban foglaltaktól miért tért el.
- [6] Az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a tartalma szerint bírálta el.
- [7] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.

- [8] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó a jogerős ítéletet 2024. március 6-án vette át, a beadványt pedig május 2-án, határidőben adta postára és azt május 6-án érkezett az elsőfokú bíróság.
- [9] 2.2. Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítványozó, mint az alkotmányjogi panaszra okot adó eljárásban fél, a jelen esetben jogosultnak és érintettnek is tekinthető.
- [10] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1) és (2) bekezdései, XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panasz szempontjából Alaptörvényben biztosított jogoknak tekinthetőek, ekként azokra (az egyéb feltételek teljesülése esetén) alapozható alkotmányjogi panasz.
- [11] 2.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § szerinti követelményeknek megfelelő alkotmányjogi panaszt – egyéb feltételek megléte mellett – abban az esetben fogadja be, amennyiben az határozott kérelmet tartalmaz. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja értelmében a kérelem akkor határozott, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az *e)* pont értelmében pedig a kérelemnek egyértelmű indoklást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [12] Az indítványnak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, továbbá XVI. cikk (1) és (2) bekezdései, valamint a XV. cikk (1)-(3) bekezdései sérelmét állító eleme tekintetében az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó alkotmányjogilag értékelhető érveléssel nem fejtette ki, hogy szerinte mi és mennyiben okozza ezeknek az alapjogoknak az általa vélt sérelmét. A megsérteni vélt alaptörvényi rendelkezések megjelölése önmagában nem alapozza meg az érdemi, alkotmányossági vizsgálatot, ehhez az is szükséges, hogy az indítványozó bemutassa a támadott bírói döntés és a megjelölt alaptörvényi rendelkezések tartalma közötti ellentétet, azaz a támadott döntés által okozott konkrét alapjogi sérelmet.
- [13] Alkotmányossági összefüggéseket bemutató, érdemi vizsgálatot megalapozó indokolást az említett, hivatkozott alapjogok tekintetében az indítvány ugyanakkor nem tartalmaz, az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig alkotmányjogilag értékelhető indoklás hiányában ezen indítványi elemek nem felelnek meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontja szerinti követelménynek, és ekként nem alkalmasak érdemi elbírálásra {lásd például: 3022/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [20]}.
- [14] Az indítványozó beadványában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot is megjelölte. Tekintettel arra, hogy közigazgatási eljárás az ügyben nem volt folyamatban, továbbá az indítvány

tartalmából egyértelműen megállapítható, hogy az indítványozó tartalmilag az eljáró bíróságok eljárásával összefüggésben a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog sérelmét állítja, ezért az Alkotmánybíróság ezen indítványi elemet a tartalma szerint bírálta el és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése keretében vizsgálta.

- [15] Az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti követelményének a XXVIII. cikk (1) bekezdése állított sérelmével összefüggésben formai szempontból eleget tesz.
- [16] 2.4. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [17] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét arra vezeti vissza, ahogyan a bíróságok a konkrét esetben az egyes bizonyítékokat értékelték, a hatályos jog, a gyermek mindenképp felett álló érdekei figyelembe vétele körében. Az indítványozó meggyőződése szerint ugyanis a gyermek jogainak és érdekeinek védelme más döntést indokolta volna. Az indítványozó, utalva a 2.Pkf.601/2021/3. számú végzésre (ideiglenes intézkedés), már ezt is *contra legem* jellegű döntésnek tartja, mert szerinte a bíróság a gyermeket kiemelte a bizonyítottan alkalmas helyről, a gyermek érdekeit nem figyelembe véve, másrészt egyoldalúan, elfogultan értékelt a bizonyítékokat, és a tényállás teljeskörű tisztázására sem elsőfokon, sem másodfokon nem került sor.
- [18] Az alkotmányjogi panasz a tartalma szerint, a konkrét esetben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel, tekintettel az Alkotmánybíróság tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatos, kimunkált gyakorlatára.
- [19] Az indítványozó panaszával összefüggésben az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az indítványozó olyan szakjogi, törvényességi, jogszabály-értelmezési, illetve tényállás-megállapítási, bizonyítási, szakértői kérdéseket illetően adott elő érvelést a panaszában, amelyeknek a vizsgálata nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe, a jelen panaszban foglaltak alapján.
- [20] „Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az

értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, amely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható {3352/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}. Önmagában az a tény, hogy az indítványozó valamely kérdésben nem osztja az ügyben eljáró bíróság jogi álláspontját, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől.

[21] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állító eleme sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, sem pedig alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel, ezért az indítvány ebben a vonatkozásban nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos követelmények egyikének sem.

[22] 3. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapulvételével az alkotmányjogi panaszt – az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében foglaltakra, visszautasította.

Budapest, 2024. november 26.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró